

γκραμισιανή θεώρηση. Μετά την απομάκρυνση του Μουμπάρακ, το «κίνημα της πλατείας Ταχρίρ» βρέθηκε σε οργανωτική και πολιτική αμηχανία και τελικά περιθωριοποιήθηκε.

Αν τελικά επικρατήσει ο Μόρσι στον δεύτερο γύρο, τότε οι Αδελφοί θα είναι απόλυτοι κυρίαρχοι στην αιγυπτιακή πολιτική ζωή αφού ο Πρόεδρος αναμένεται και στο νέο Σύνταγμα να συγκεντρώνει στα χέρια του την εκτελεστική εξουσία. Ιδιαίτερα στο θέμα της κατάρτισης του νέου Συντάγματος, ο Πρόεδρος διορίζει το ένα τρίτο των μελών της Άνω Βουλής, σώματος κρίσιμου για την ψήφιση του Συντάγματος. Οι Αδελφοί, ανδρωμένοι κοινωνικά από μικροαστικά στρώματα που εκμεταλλεύτηκαν τις ευκαιρίες της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας στις αρχές της δεκαετίας του 1990, δεν θα επιζητήσουν βαθιές οικονομικές αλλαγές, ούτε θα συγκρουστούν κατά μέτωπο με τον στρατό. Σίγουρα όμως θα εστιάσουν στα ζητήματα διαφθοράς και βαθμιαία θα αποδομήσουν την πολιτική και οικονομική ελίτ του παλαιού καθεστώτος και τα δίκτυά της ακολουθώντας μια αιγυπτιακή παραλλαγή της τουρκικής “ισλαμοδημοκρατίας”.

Αν ο Σαφίκ είναι ο νικητής, αυτό δεν θα σημάνει την παλινόρθωση του μουμπαρακικού καθεστώτος αλλά θα δώσει τη δυνατότητα στον στρατό και στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο να διατηρήσει την εποπτεία του πολιτικού συστήματος ακολουθώντας, αυτήν τη φορά, το πρότυπο της εποπτείας του τουρκικού κράτους από τον στρατό και το Σύνταγμα Εβρέν. Όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα, οι Αδελφοί και οι στρατηγοί θα πρέπει να βρουν τρόπους συμβιβασμού.

Τρία είναι τα πεδία που θα κρίνουν άμεσα την πορεία αυτού του συμβιβασμού: πρώτον, η οικονομία, η οποία βρίσκεται βρισκείται σε προβληματική κατάσταση με κατακόρυφη μείωση των άμεσων επενδύσεων από το εξωτερικό και των εσόδων του τουρισμού. Δεύτερον, το πρόβλημα της ασφάλειας και της εγκληματικότητας, η οποία έχει αυξηθεί επικίνδυνα στα μεγάλα αστικά κέντρα μετά την πτώση του Μουμπάρακ. Τρίτον, η ηγετική θέση της Αιγύπτου, η οποία έχει τεθεί εν αμφιβόλω εδώ και καιρό, ακόμη και πριν την “αραβική άνοιξη”. Το Ισραήλ, αλλά και άλλοι παίκτες με διαφορετικά και συχνά συγκρουόμενα συμφέροντα όπως η Σαουδική Αραβία, το Ιράν και η Τουρκία, θα αναμένουν με ζωηρό ενδιαφέρον τα αποτελέσματα της 17ης Ιουνίου (τελικά η ημερομηνία αυτή θα είναι κομβική για όλους μας...).